

Kapitaludbetalingen kan standse efter 30 Aars Forløb, men ogsaa i den Begrænsning, at naar der er gaaet 50 Aar, holder Jernbaneskylden op. Jeg kan ikke se rettere, end at Jernbaneskylden foranlediges af Jernbanerne, og saa længe Jernbanerne findes, mener jeg, skal der ogsaa betales Jernbaneskyld. Jeg tror, de to Ting høre nøje sammen, dem skal man ikke skille ad paa den Maade, at man siger: Jernbanerne, det, som har skabt Værdistigningen, bliver, men Afgiften, som skal svares heraf, kvittere vi.

Vi maa huske paa, at Rigsdagen sidder egentlig nærmest for at varetage Samfundets Interesser, saadan er Rigsdagen nu en Gang indrettet, men det forekommer mig, at Forslaget, som det her ligger for, nærmest er dikteret af den private Interesse, og saaledes forstod jeg ogsaa den ærede Ordførers Udtalelser før: man havde været nænsom, varsom, man maatte endelig passe paa ikke at gaa den enkelte Mand, af hvem man tog Skatten, for nær. Jeg synes, at Rigsdagen har dog ogsaa i nogen Grad at passe paa, at man ikke gaar Samfundet for nær, at man ikke lader de private inkassere det, som i Virkeligheden er Samfundets. Det finder f. Eks. Sted, naar Flertallet her sætter den aarlige Ydelse til $1\frac{1}{2}$ pCt. Saa vidt jeg erindrer, stod der i Fjor i Regeringens Forslag 2 pCt., i Aar har Flertallet sat $1\frac{1}{2}$ pCt. Jeg kunde ønske at vide, hvorfra man har det Tal. Hvorfor ikke 1 pCt. eller $2\frac{1}{2}$ pCt. eller 3 pCt. Jeg mente, at naar Samfundet skulde have, hvad der var Samfundets, skulde man lade Samfundet faa det ved den normale Rente, som er 4 pCt. Det forekommer mig, at man her ganske vilkaarligt har valgt en Procent, har nævnt et Tal uden at komme med en Begrundelse af, at man har taget just dette Tal. Det kunde begrundes paa den Maade, at man siger: Vi maa passe paa ikke at tage for meget af den private Mand. Jeg siger: Vi have absolut i lige saa høj Grad Opfordring til at passe paa, at man ikke tager noget fra Samfundet, at Samfundet beholder det, som Samfundets er. Vi maa huske paa, at til syvende og sidst bliver det alle de enkelte, af hvem Samfundet bestaar, der miste noget derved, at man giver Afkald paa det, som i Virkeligheden tilhører Samfundet. Af den Grund kan jeg ikke finde det Tal rigtigt, som Regeringsforslaget indeholder med Hensyn til den aarlige Ydelse, og jeg vilde gerne vide, hvormed man begrundet det.

Jeg stillede i Fjor ved Jernbanelove-

nes Behandling et Ændringsforslag til Regeringsforslaget. I Regeringsforslaget stod der, at Værdistigningsafgiften skulde fordeles mellem Staten, Kommunen og de øvrige i Baneanlægget interesserede. Jeg stillede den Gang Ændringsforslag om, at de sidste Ord „de øvrige i Baneanlægget interesserede“ skulde udgaa. Jeg mente, at Værdistigningsafgiften ifølge hele sin Natur ikke burde være en Afgift, der kunde gøres til Genstand for Børsjobberi eller lignende. Imidlertid kan jeg godt gaa ind paa, at ogsaa private faa Andel i Værdistigningsafgiften, naar der sættes en Grænse for den Andel, de kunne faa, naar man f. Eks. siger: De private Aktionærer i et Jernbaneselskab kunne faa Del i Værdistigningsafgiften, dog saaledes, at deres Udbytte ikke overstiger 4 pCt. De faa da en rimelig Del deraf, men dog ikke saa meget, at man kan sige, at de kunne lave Spekulation i Værdistigningen og i Værdistigningsafgiften. Jeg vil indrømme, at saa meget bør de have, saa meget kan jeg gaa med til at give dem, og det Standpunkt, jeg indtog i Fjor, stod ikke i Mod sætning hertil, men var dikteret af mit Ønske om at begrænse en Spekulation i Værdistigningsafgiften fra de privates Side.

Man har i Regeringsforslaget, som det her foreligger, ønsket at fradrage 3 Kr. i Jernbaneskylden for alle Ejendomme, der blive ansatte til Jernbaneskyld, og den ærede Ordfører sagde før, at man havde gjort det, fordi man skulde være saa varsom som mulig overfor den private, og for at være det lader man Samfundet lide et Tab. Jeg tror dog, man kunde gaa ud fra, at de Vurderingsmyndigheder, Lovforslaget hjemler, eller de Vurderingsmyndigheder, jeg kunde ønske, hvis Princippet for Lovforslaget blev et andet: Grundværdien i Stedet for Værdien af Ejendommen, naar man tager Bygningerne med, nok ville kunne vurdere med en saadan Omtanke, at man ikke behøver at være bange for at gaa dem, som skulle svare Jernbaneskylden, for nær. Jeg kan udmærket være med til, at Vurderingsmyndighederne ere meget varsomme, passe meget nøje paa ikke at gaa dem, som skulle svare Jernbaneskylden, for nær. Men paa den anden Side ønsker jeg, at naar de endelig have udfundet, hvor stor Værdistigningen har været, den saa ogsaa svares med den fulde Rente. Men jeg tror ikke, det er rigtigt at indrette det saadan, at man trækker 3 Kr. fra. Jeg synes, man ikke skal komme ind paa dette Pruttesystem og sige: Vi have da Lov til at prutte de 3 Kr. rundt